

БАЧВАНИН И ГРК

Возио Бачванин Грка у Пешту. Један дан купи Грк од чобана на путу младо јагње. Кад дођу увече у крчму на конак, Грк рече Бачванину:

– Море, кочијашу, закољи то јагње и одери, а ја ћу га зготовити, пак ћемо заједно јести.

Бачванин радо пристане у тај ортаклук. Кад Грк зготови јагње, учини му се мало за обојицу; зато рече Бачванину.

– Море, кочијашу, ово је за нас двојицу мало, него ајде да спавамо, па који лепши сан усни, онај сам нека поједе све.

Бачванин пристане и на то, пак легну спавати. Пошто Грк заспи, Бачванин устане, пак узевши леба из своје торбе, метне гвоздењак с куваним јагњетом преда се и поједе све; па онда оставивши гвоздењак празан на своје место, легне и он те заспи. Кад се Грк пробуди, он повиче Бачванина:

– Еј море, кочијашу, устај, казуј шта си снио?

Пробудивши се Бачванин одговори му:

– Ти си, господару, старији, ти си господар; казуј ти најпре.

Онда Грк почне:

– Ја сам снио где се отворило небо, па тамо седи Бог на престолу своме; то је тако лепо да се не може казати; па онда Бог спусти одозго велике мердевине, па зовне и мене да идем к њему. А ја онда уз мердевине ајде горе.

– Стани, господару, доста је – повиче Бачванин – ја сам гледао кад си ти горе пошао, пак помислих да нећеш више амо ни доћи; па онда узмем те поједем све месо.

– Шта море, бре – повиче Грк поплашен – ја се шалим море!

– Богме, господару – одговори Бачванин – ти се шалио или не шалио, ја сам за истину примио.